

LÁSZLÓFFY ALADÁR

Hóból épült ország

1. CSORBA A TÓ, KICSORDUL

*Kelet-Bakony, hóból épült ország,
Észak-Erdély, irredenta táj.
Álmainkra épülnek keresztül-kasul
Európa új autópályái: valakik
vádaskodása, valakik álmodozása...
A múlt felszakadt ereit mütik
kétezerszáz baleset után a
helyszínelők, a szőnyeg alá hun
taposóaknak és gepida gépfegyver
szorult, köröm alól szivárgó
finnugor vér - már régen fehér.
Még mindig képzelet táplál
mindent.. És nem is kevés.*

2. EGYETLEN TÉRKÉP A NAPFÉNY

*Ma is hullt, épül a hóból
épült ország, holnaputánra
odalesz még egy... Egyetlen
térkép az emlékezet. Farkas és nyúl
nyomok. Vadrózsavárak, mikor
már bozótra égtek, mellkasok
tömegsírja, sok szívbetegséggel.
Ezért csak télen érzem. A
Szaharában csak szél kell
s örök a hófúvás.
Pannóniában önmagát bontja
végig az épülés. Csak
senki se látja. Senki se
veszi észre.*

3. KI TUDNÁ JOBBAN NÁLUNK

*Ugyan mit hord a vállunk
ha reánk bízták anyyi ideje:
induljunk a malomba. Az idő
havat járat, valahol megterem,
csak terem, terem a rávaló, annak való,
minden azt termi végig, a szomszéd
mezsgyétől az égig. S mi hordjuk
Toldiék földjéről, Árpádék birtokáról
csak hordjuk, tele van mindkét
vállunk, hogy gyönyörűség nézni,
hogyan tartjuk az eget, de egyszer-egyszer
csak megállunk, hagyjuk leesni,
lehullni, lezuhanni hóként
magát a magasságos eget,
ide a határba, udvarunkba.
Ha már álltunk alatta eleget...
És sírtunk alatta.
Külön könnyű, de mennyire átok
ez a történelmi vatta.
Ilyennek adta aki adta.*